

Dosarul nr. 2ra-1463/21

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Central (jud. V. Suciul)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Malii, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

08 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Iurcu Valeriu și Societatea pe Acțiuni „Drumuri-Criuleni”, reprezentată de avocatul Bazatin Andrei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iurcu Valeriu împotriva Societății pe Acțiuni „Drumuri-Criuleni” cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, constatarea inexistenței contractului individual de muncă, constatarea încălcării drepturilor salariatului prin diminuarea salariului, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral, constatarea încălcării dreptului salariatului la acordarea concediului anual de odihnă, obligarea de a acorda concediul anual de odihnă, constatarea încălcării dreptului salariatului prin nestabilirea și neachitarea în termen a sporului la salariu și încasarea compensației de întârziere,

împotriva deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Iurcu Valeriu și a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Drumuri-Criuleni”, fiind casată parțial hotărârea din 06 noiembrie 2020 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central,

constată:

La data de 26 septembrie 2018, Iurcu Valeriu a depus cerere de chemare în judecată, concretizată pe parcurs, împotriva SA „Drumuri-Criuleni” cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, constatarea inexistenței contractului individual de muncă, constatarea încălcării drepturilor salariatului prin diminuarea salariului, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral, constatarea încălcării dreptului salariatului la acordarea concediului anual de

odihnă, obligarea de a acorda concediul anual de odihnă, constatarea încălcării dreptului salariatului prin nestabilirea și neachitarea în termen a sporului la salariu și încasarea compensației de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că prin ordinul nr.153-c din 01 august 2018, emis de către directorul SA „Drumuri-Criuleni”, Tudor Macari, a fost restabilit în funcția de șef de sector Chișinău, începând cu data de 19 decembrie 2017, totodată fiind transferat în funcția de inginer SP la sectorul Chișinău începând cu data de 01 august 2018, cu un salariu de funcție de 6 300 de lei. Conform pct. 4 din ordin, s-a dispus efectuarea modificărilor necesare în contractul individual de muncă în temeiul prezentului ordin care, urmează a fi adus la cunoștința salariatului, sub semnătură, în termen de 3 zile lucrătoare.

A menționat că, drept temei al emiterii ordinului s-a indicat: hotărârea Judecătoria Criuleni nr. 2-34/18 din 31 iulie 2018, titlul executoriu nr. 2-34/18 din 31 iulie 2018 emis de Judecătoria Criuleni privind restabilirea lui în funcția de șef de sector Chișinău, titlul executoriu nr. 2-34/18 din 31 iulie 2018 emis de Judecătoria Criuleni privind achitarea salariului mediu, cererea lui din 01 august 2018 și art. 82 lit. j¹) din Codul muncii.

A susținut că niciunul din actele nominalizate nu prevăd transferul în funcția de inginer SP la sectorul Chișinău. În ordinul nr. 153-c din 01 august 2018 nu se face referire în mod expres la acte normative, prevederi legale care permit transferul fără acordul scris al salariatului, or, art. 74 alin.(1) din Codul muncii prevede expres că transferul salariatului la o altă muncă permanentă în cadrul aceleiași unități, cu modificarea contractului individual de muncă conform art. 68, se permite numai cu acordul scris al părților.

Reclamantul a indicat că, contrar prevederilor art. 9 lit. f) din Codul muncii, nu a fost informat privind condițiile de activitate, anterior transferării într-o altă funcție, cerință prevăzută la art. 48 din Codul muncii. Art. 82 lit. j¹) din Codul muncii, care este invocat în ordinul nr.153-c din 01 august 2018, prevede încetarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților și anume: restabilirea la locul de muncă, conform hotărârii instanței de judecată a persoanei care a îndeplinit anterior munca respectivă, dacă transferul salariatului la o altă muncă conform prezentului cod nu este posibil. Prin urmare, în temeiul normei date, urmează să înceteze contractul individual de muncă cu persoana care la momentul restabilirii dânsului, deținea funcția de șef de sector Chișinău, aceste prevederi nefiind aplicabile situației în cauză.

A relatat că anterior, prin ordinul nr. 49-c din 01 martie 2016, a fost numit în funcția de șef de sector Chișinău, fiind încheiat în acest sens contractul individual de muncă nr. 02 pe o durată nedeterminată. La 19 decembrie 2017 a fost concediat din funcție în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, prin hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătoria Criuleni, sediul Central, irevocabilă la 07 august 2019, fiind restabilit în funcția de șef de sector Chișinău în cadrul SA „Drumuri-Criuleni”, începând cu 19 decembrie 2017.

Iurcu Valeriu a afirmat că ordinul nr. 153-c din 01 august 2018 i-a fost adus la cunoștință la 02 august 2018 și la aceeași dată și-a exprimat în scris dezacordul referitor la transferul în funcția de inginer SP la sectorul Chișinău. În loc să fie restabilit în funcția din care a fost eliberat nelegitim, la data de 24 septembrie 2018, juristul întreprinderii Victor Belitei, în mod insistent i-a solicitat să depună cerere de demisie, în caz contrar urmând a fi concediat pentru pretinsa absență nemotivată de la serviciu.

A precizat că, deși prin ordinul din 01 august 2018 a fost transferat în funcția de inginer SP la sectorul Chișinău, totuși, contract individual de muncă în acest sens nu a fost semnat. Mai mult ca atât, i-a fost micșorat salariul, care, conform certificatului nr. 05-02/69, anterior constituia 8000 de lei.

Reclamantul a invocat că, în întreaga perioadă de transfer nelegitim, nu a fost admis să-și exercite atribuțiile de serviciu conform contractului individual de muncă nr. 02 din 01 martie 2016 privind funcția de șef de sector Chișinău, or, un alt contract individual de muncă nu a fost încheiat. Totodată, pentru întreaga perioadă de transfer nelegitim i-a fost diminuat salariul, prin ce i s-a cauzat prejudiciu material și moral.

A susținut că, a suportat o încordare psihică, stare de stres, atât în perioada în care a fost lipsit de surse de venit, cât și pe parcursul examinării prezentei cauze civile, în legătură cu ce, solicită repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 100 de salarii medii, această sumă fiind în măsură de a-i aduce satisfacție echitabilă.

Iurcu Valeriu a mai indicat că, s-a adresat la angajator cu cerere prealabilă, însă, aceasta a fost lăsată fără examinare. La data de 24 septembrie 2018, juristul întreprinderii i-a prezentat un „proiect” de răspuns la cererea prealabilă și un „proiect” de ordin de anulare a ordinului nr.153-c, însă, acestea nu erau semnate de nicio persoană responsabilă din cadrul SA „Drumuri-Criuleni” și nu aveau aplicată ștampila.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul a depus cereri de concretizare, menționând că la 02 octombrie 2018, angajatorul a emis ordinul nr. 170, prin care i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de concediere, în conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. d) din Codul muncii, din funcția de inginer al SP sectorul Chișinău, cu desfacerea contractului individual de muncă în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, pentru absența nemotivată de la serviciu în zilele de 01 august 2018, 02 august 2018 (s-a aflat la serviciu doar de la 15:00 până la 17:00) și la 03 august 2018 de la ora 13:00 până la 17:00.

A declarat că tot la 02 octombrie 2018 a fost emis ordinul nr. 205-c, prin care a fost concediat din funcția de inginer SP la Sectorul Chișinău, de la 02 octombrie 2018, în legătură cu absența fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă, conform art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii.

Reclamantul a susținut că nu a absentat nemotivat de la lucru, ordinele emise fiind consecința refuzului de a depune cerere de demisie.

Iurcu Valeriu a solicitat:

- constatarea nulității pct. 3 și 4 din ordinul nr.153-c din 01 august 2018, emis de SA „Drumuri-Criuleni”, în partea transferului în funcția de inginer SP la sectorul Chișinău, începând cu data de 01 august 2018, cu un salariu de funcție de 6 300 lei și

dispunerii efectuării modificărilor necesare în contractul individual de muncă în temeiul prezentului ordin;

- constatarea restabilirii în funcția deținută anterior de șef de sector Chișinău în cadrul SA „Drumuri-Criuleni”, începând cu 19 decembrie 2017;

- constatarea încălcării drepturilor salariatului de către angajator prin diminuarea ilegală a salariului de la 8000 de lei la 6300 de lei ca urmare a transferului nelegitim în baza ordinului nr.153-c din 01 august 2018;

- anularea ordinului nr. 170 din 02 octombrie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și desfacerea contractului individual de muncă;

- anularea ordinului nr. 205-c din 02 octombrie 2018 cu privire la concediere;

- constatarea inexistenței contractului individual de muncă încheiat între SA „Drumuri -Criuleni” și Iurcu Valeriu în funcția de inginer al SP sectorul Chișinău;

- restabilirea în funcția deținută anterior de șef de sector Chișinău în cadrul SA „Drumuri -Criuleni”, începând cu 02 octombrie 2018;

- repararea prejudiciului material cauzat prin neachitarea salariului de la data concedierii (02 octombrie 2018) până la data restabilirii în mărime de 9200 de lei pentru fiecare lună (plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă);

- repararea prejudiciului moral în mărime de 100 salarii medii;

- constatarea încălcării drepturilor salariatului de către angajator prin neacordarea în termen a concediului de odihnă anual (în partea recunoscută de pârât - 21 de zile conform ordinului nr. 181-1-c din 08 august 2019 și 28 de zile conform ordinului nr. 218-c din 19 decembrie 2017);

- obligarea pârâtei să acorde reclamantului concediul anual de odihnă de 35 de zile calendaristice (28 zile - concediu anual de odihnă, 7 zile - pentru lucru în condiții nefavorabile specifice) pentru perioada 01 martie 2017 – 01 martie 2018;

- obligarea pârâtei să acorde reclamantului concediul anual de odihnă de 15 zile calendaristice (12 zile - concediu anual de odihnă, 3 zile - pentru lucru în condiții nefavorabile specifice) pentru perioada 01 martie 2018 – 01 august 2018;

- constatarea încălcării drepturilor salariatului de către angajator prin nestabilirea și neachitarea în termen a sporului la salariu pentru vechimea în muncă în mărime de 15 %;

- încasarea prejudiciului cauzat, pentru fiecare zi de întârziere, în mărime de 0,3 % din suma neplătită în termen, cu titlu de spor la salariu pentru vechimea în muncă în mărime de 6 581,61 lei;

- încasarea prejudiciului cauzat, pentru fiecare zi de întârziere, în mărime de 0,3 % din suma neplătită în termen, cu titlu de indemnizație de concediu, în mărime de 4 936,20 lei.

Prin hotărârea din 06 noiembrie 2020 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Iurcu Valeriu și s-a constatat faptul restabilirii lui Iurcu Valeriu în baza hotărârii Judecătoriei Criuleni nr. 2-34/18 din 31 iulie 2018,

în funcția deținută anterior de șef de sector Chișinău, începând cu data de 19 decembrie 2017, prin pct.1 al ordinului nr.153-c din 01 august 2018 al directorului SA „Drumuri-Criuleni”. S-a constat nulitatea pct. 3 și pct. 4 din ordinul nr.153-c din 01 august 2018, emis de SA „Drumuri-Criuleni”, referitor la transferul lui Iurcu Valeriu în funcția de inginer SP la sectorul Chișinău începând cu 01 august 2018, cu un salariu de funcție 6300 de lei și efectuării modificărilor în contractul individual de muncă în temeiul ordinului nominalizat. S-a constat faptul neîncheierii contractului individual de muncă de către SA „Drumuri-Criuleni” cu Iurcu Valeriu, în funcția de inginer al SP sectorul Chișinău. S-a constat faptul încălcării de către SA „Drumuri-Criuleni” a drepturilor salariatului Iurcu Valeriu prin diminuarea ilegală a salariului, ca urmare a transferului nelegitim în baza ordinului nr.153-c din 01 august 2018, în funcția de inginer al SP sectorul Chișinău, prin nestabilirea și neachitarea în termen a sporului la salariu pentru vechimea în muncă în mărime de 15 % și prin neacordarea în termen a concediului de odihnă anual (21 de zile conform ordinului nr.181-1-c din 08 august 2019 și 28 de zile conform ordinului nr. 218-c din 19 decembrie 2017. S-a anulat ordinul nr. 170 din 02 octombrie 2018 emis de SA „Drumuri-Criuleni” cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și desfacerea contractului individual de muncă și ordinul nr. 205-c din 02 octombrie 2018 cu privire la concedierea lui Iurcu Valeriu, ca fiind ilegale, cu restabilirea lui Iurcu Valeriu în funcția deținută anterior de șef de sector Chișinău la SA „Drumuri-Criuleni”, începând cu data de 02 octombrie 2018. S-a încasat de la SA „Drumuri-Criuleni” în beneficiul lui Iurcu Valeriu prejudiciul material cauzat prin neachitarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru, începând cu 02 octombrie 2018, în sumă de 260 631,81 de lei, cu deducerea din această sumă a reținerilor salariale, prejudiciul cauzat pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 0,3 % din suma neplătită în termen, cu titlu de spor la salariu pentru vechimea în muncă, în mărime de 6 581,61 lei și prejudiciul cauzat pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 0,3 % din suma neplătită în termen, cu titlu de indemnizație de concediu, în mărime de 4 936,20 lei. SA „Drumuri-Criuleni” a fost obligată să-i acorde lui Iurcu Valeriu concediul anual de odihnă de 35 de zile calendaristice (28 de zile - concediu anual de odihnă, 7 zile - pentru condiții de lucru în condiții nefavorabile specifice) pentru perioada 01 martie 2017 – 01 martie 2018 și 15 zile calendaristice (12 zile - concediu anual de odihnă, 3 zile - pentru lucru în condiții nefavorabile specifice) pentru perioada 01 martie 2018 – 01 august 2018. Pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral a fost admisă parțial, fiind încasată de la SA „Drumuri-Criuleni” în beneficiul lui Iurcu Valeriu suma de 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral. Totodată, s-a încasat de la SA „Drumuri-Criuleni” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 8 764,49 de lei.

La data de 09 noiembrie 2020 SA „Drumuri-Criuleni” a declarat apel împotriva hotărârii din 06 noiembrie 2020 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată, cu încasarea din contul intimatului a sumei de 5000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La data de 05 decembrie 2020 Iurcu Valeriu a declarat apel împotriva hotărârii din 06 noiembrie 2020 a Judecătorei Criuleni, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond în partea respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral și pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, prin care pretenția să fie admisă integral.

Prin decizia din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Iurcu Valeriu, a fost admis apelul declarat de SA „Drumuri-Criuleni” și a fost casată parțial hotărârea din 06 noiembrie 2020 a Judecătorei Criuleni, sediul Central în partea admiterii pretențiilor cu privire la: constatarea nulității pct. 3 și 4 din ordinul nr.153-c din 01 august 2018; constatarea faptului restabilirii în funcția deținută anterior - șef de sector Chișinău începând cu 01 decembrie 2017, prin pct.1 al ordinului nr.153-c din 01 august 2018; constatarea încălcării dreptului salariatului la acordarea concediului anual de odihnă; obligarea de a acorda concediul anual de odihnă 35 de zile calendaristice (28 de zile - concediul anual de odihnă, 7 - zile pentru lucrarea în condiții nefavorabile specifice) pentru perioada de 01 martie 2017 – 01 martie 2018; obligarea de a acorda concediul anual de odihnă 15 zile calendaristice (12 zile concediul anual de odihnă, 3 zile – pentru condiții de lucru nefavorabile) pentru perioada 01 martie 2018-01 august 2018; cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care pretențiile au fost respinse, ca neîntemeiate. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prin ordinul nr. 216-c din 15 octombrie 2018, au fost anulate pct. 3 și 4 ale ordinului 135-c din 01 august 2018, începând cu data de 01 august 2018. Prin urmare, în acest sens nu este necesară pronunțarea unei hotărâri cu privire la constatarea nulității pct. 3 și pct.4 din ordinul nr.153-c din 01 august 2018 și constatarea inexistenței contractului individual de muncă încheiat între SA „Drumuri-Criuleni” și Iurcu Valeriu în funcția de inginer al SP sectorul Chișinău. Totodată, angajatorul a achitat diferența dintre salariul de funcție ca inginer SP sectorul Chișinău și cea de șef de sector Chișinău, fapt care indică asupra netemeinicii pretenției reclamantului cu privire la constatarea încălcării drepturilor reclamantului prin diminuarea ilegală a salariului, ca urmare a transferului nelegitim în baza ordinului din 01 august 2018.

Cu referire la ordinele nr. 170 și nr. 205-c din 02 octombrie 2018, Curtea de Apel Chișinău a conchis că acestea întemeiat au fost anulate de către instanța de fond. Ordinul din 01 august 2018 i-a fost adus la cunoștință lui Iurcu Valeriu la data de 02 august 2018, iar, ultimul, manifestându-și dezacordul cu transferul nelegitim într-o altă funcție, la aceeași dată a depus cerere privind anularea acestuia, preocupându-se în continuare de executarea hotărârii și a documentului executoriu eliberat în temeiul hotărârii judecătorești, prin care a fost restabilit în funcție, or, reieșind din conținutul ordinului se considera că hotărârea judecătorească din 31 iulie 2018 nu era executată așa după cum s-a dispus.

Instanța de apel a reținut că, fiind restabilit în funcție prin ordinul din 01 august 2018 și totodată transferat într-o altă funcție, fără acordul salariatului, angajatorul nici nu i-a explicat reclamantului care sunt obligațiile acestuia potrivit noii funcții, care este

locul de muncă al acestuia și unde urmează să meargă și să-și îndeplinească obligațiunile sale de muncă. Astfel, deși Iurcu Valeriu se prezenta la serviciu, ultimul era neglijat de către administrație, așteptând în coridorul întreprinderii.

Instanța de apel a considerat justă aprecierea critică de către instanța de fond a tabelului de pontaj, potrivit căruia Iurcu Valeriu ar fi absentat de la serviciu la 01 august 2018, 02 august 2018 și 03 august 2018 după masă, deoarece a fost exprimat în scris dezacordul salariatului cu transferul său într-o altă funcție, iar, funcția deținută anterior era ocupată, respectiv, lipsa acestuia de la serviciu nu poate fi reținută ca fiind una nemotivată, salariatul neștiind unde urmează să-și exercite obligațiunile de serviciu, acest fapt fiind confirmat în instanța de fond și de către reprezentantul angajatorului.

De asemenea, Curtea de Apel Chișinău a concluzionat că în mod legal s-a încasat penalitatea de 0,3% în sumă de 6 581, 61 lei din sporul de 15% pentru vechimea în muncă, neplătită în termen, or, Comisia pentru stabilirea vechimii în muncă a SA „Drumuri-Criuleni” a stabilit mărimea sporului de 15% la 08 august 2019, începând cu 01 ianuarie 2018, achitarea având loc cu întârziere la 04 septembrie 2019. La fel, în mod legal s-a încasat și prejudiciul cauzat pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 0,3 % din suma neplătită în termen cu titlu de indemnizație de concediu în mărime de 4936, 20 lei, deoarece Iurcu Valeriu s-a adresat cu cerere la data de 02 august 2018, pe când indemnizația a fost achitată la 04 septembrie 2019.

Argumentele invocate de SA „Drumuri-Criuleni” privind plata în termen a plăților respective, având ca bază actele judecătorești emise, instanța de apel le-a respins ca fiind neîntemeiate, deoarece, deși angajatorul a susținut că achitățile au fost efectuate după emiterea încheierii din 07 august 2019 a Curții Supreme de Justiție, totuși, hotărârea urma a fi executată din data devenirii ei definitive, fiind indubitabil faptul efectuării achităților menționate cu întârziere.

În partea ce ține de obligarea angajatorului de a-i acorda lui Iurcu Valeriu concediul anual de odihnă 35 zile calendaristice pentru perioada de 01 martie 2017 – 01 martie 2018 și concediul anual de odihnă 15 zile calendaristice pentru perioada 01 martie 2018 – 01 august 2018, Curtea de Apel Chișinău a considerat că soluția primei instanțe este eronată. Astfel, prin ordinul nr.1 84-1-c din 08 august 2018 lui Iurcu Valeriu i s-a acordat concediu anual de 21 zile, fiindu-i achitată indemnizația de concediu; prin ordinul nr.2 180-c din 19 decembrie 2018, i s-a achitat indemnizația pentru concediul anual nefolosit pentru perioada 01 martie 2017 - 19 decembrie 2018 – 28 de zile, în urma emiterii hotărârii din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Criuleni, iar, prin ordinul nr. 227-1-c din 16 septembrie 2019 i s-a achitat compensația pentru concediul nefolosit pentru perioada 19 decembrie 2017 - 01 august 2018, în urma emiterii hotărârii Judecătoriei Criuleni din 31 iulie 2018.

La data de 17 august 2021 SA „Drumuri-Criuleni”, reprezentată de avocatul Bazatin Andrei, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel eronat a conchis asupra ilegalității ordinelor din 02 octombrie 2018, deoarece chiar dacă intimatul nu a fost de acord cu transferul din funcția de șef de sector Chișinău în funcția de inginer SP la sectorul Chișinău, raporturile juridice de muncă cu angajatorul său nu au fost încetate. Obligația intimatului de a se prezenta la serviciu a apărut odată cu emiterea ordinului nr. 153-c și a încetat odată cu concedierea acestuia. În conformitate cu tabelul de pontaj, intimatul a absentat de la serviciu în perioada 01 august 2018 – 03 august 2018, cu excepția zilei de 2 august 2018 de la ora 15:00 până la 17:00 și în ziua de 03 august 2018, în prima jumătate a zilei.

A susținut că, deși intimatul argumentează absența sa prin faptul că nu cunoștea efectiv care este funcția lui și sediul la care trebuia să fie prezent, totuși, în perioada 01-03 august 2018, Iurcu Valeriu nu a solicitat nicio explicație cu privire la funcția deținută și locul de muncă. Mai mult ca atât, intimatul a contestat doar pct. 3 și 4 din ordinul nr. 153-3, fiind de acord cu acesta în partea restabilirii în funcție, prin urmare, nu este clar de ce nu s-a prezentat la locul de muncă în care pretinde că a fost numit.

Reprezentantul recurentei a indicat că intimatul a argumentat lipsa de la serviciu prin faptul că a solicitat acordarea concediului anual de odihnă (solicitare refuzată de către angajator) și a depus eforturi pentru apărarea drepturilor sale față de abuzurile comise de angajator. Niciun temei din cele invocate nu poate fi reținut pentru a motiva absența de la serviciu, deoarece intimatul nu a informat angajatorul despre imposibilitatea de a se prezenta la serviciu, contrar art. 9 alin. (2) lit. g¹) din Codul muncii.

Consideră că, faptul contestării unui ordin, pretins a fi ilegal, nu suspendă obligația salariatului de a se prezenta la serviciu.

A mai indicat că, instanța de apel eronat l-a restabilit pe Iurcu Valeriu în funcția de șef de sector Chișinău, deoarece prin ordinul nr. 241-1-c din 06 noiembrie 2020, intimatul a fost restabilit în funcția de șef de sector Chișinău, începând cu data de 02 octombrie 2018, executând astfel hotărârea din 06 noiembrie 2020 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central.

La data de 29 septembrie 2021 Iurcu Valeriu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea pronunțării unei noi hotărâri și a hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral, în rest, hotărârea primei instanțe să fie menținută.

În susținerea recursului, recurentul a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Consideră că instanța de apel neînetemeiat a respins pretenția cu privire la constatarea încălcării drepturilor prin diminuarea ilegală a salariului, ca urmare a transferului nelegitim în baza ordinului din 01 august 2018, or, deși într-adevăr angajatorul a efectuat ulterior recalcul, achitând diferența, drepturile salariatului au fost încălcate până la redresarea situației inclusiv prin diminuarea salariului. Iar, încălcarea

drepturilor urmează a fi constatată de către instanța de judecată. Din aceleași motive, instanța de apel greșit a respins și pretenția cu privire la constatarea încălcării dreptului la acordarea concediului anual de odihnă, deoarece obligația angajatorului de a acorda concediul de odihnă anual a apărut la 01 august 2018.

Recurentul a menționat că instanțele de judecată neînțemeiat au încasat doar suma de 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, deoarece este insuficientă pentru repararea suferințelor cauzate, în urma concedierii fiindu-i denigrată imaginea în fața colectivului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 02 iunie 2021.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată la adresele electronice ale reprezentanților părților la data de 29 iulie 2021 (f.d. 87, volumul III).

Astfel, recursurile declarate de către SA „Drumuri-Criuleni” la 17 august 2021 și de către Iurcu Valeriu la 29 septembrie 2021, sunt în termen.

Copiile recursurilor au fost expediate în adresa părților, cu înștiințarea despre depunerea referințelor (f.d. 109, 119, volumul III).

Prin referința depusă la 29 octombrie 2021, SA „Drumuri-Criuleni” a solicitat de a considera recursul lui Iurcu Valeriu ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Iurcu Valeriu și SA „Drumuri-Criuleni”, reprezentată de avocatul Bazatin Andrei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursurile declarate de Iurcu Valeriu și SA „Drumuri-Criuleni”, reprezentată de avocatul Bazatin Andrei, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Iurcu Valeriu și SA „Drumuri-Criuleni”, reprezentată de avocatul Bazatin Andrei, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de Iurcu Valeriu și Societatea pe Acțiuni „Drumuri-Criuleni”, reprezentată de avocatul Bazatin Andrei, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic